

Брюксел, 26.5.2016 г.
COM(2016) 304 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден със Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи, във връзка с приемането на общи насоки за прилагането на Споразумението

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден със Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи, във връзка с приемането на общи насоки за прилагането на Споразумението

ПРОЕКТ НА

РЕШЕНИЕ № ../201.. НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ,

СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО

МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ГРУЗИЯ

**ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ИЗДАВАНЕТО НА ВИЗИ ЗА КРАТКОСРОЧНО
ПРЕБИВАВАНЕ НА ГРАЖДАНИ НА ГРУЗИЯ**

ОТ .....

във връзка с приемането на общи насоки за прилагането на Споразумението

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Грузия („Споразумението“), и по-специално член 12 от него,

като има предвид, че Споразумението влезе в сила на 1 март 2011 г.,

РЕШИ:

Член 1

Общите насоки за прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Грузия са определени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в ... на ...година.

За Европейския съюз

За Грузия

ПРОЕКТ НА
НАСОКИ
ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА
СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ГРУЗИЯ
ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ИЗДАВАНЕТО НА ВИЗИ

Целта на Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи, което влезе в сила на 1 март 2011 г., е да се улеснят, на основата на реципрочност, процедурите за издаване на визи на гражданите на Грузия за планиран престой за срок от не повече от 90 дни в рамките на период от 180 дни.

Със Споразумението се установяват, на основата на реципрочност, **правно обвързващи права и задължения** с цел да се опростят процедурите за издаване на визи за грузински граждани.

С настоящите насоки, които ще бъдат приети от създадения с член 12 от Споразумението Съвместен комитет, („Съвместния комитет“), се цели да се гарантира хармонизирано прилагане на разпоредбите на Споразумението от страна на дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки. Насоките не са част от Споразумението и поради това не са правно обвързващи. Силно препоръчително е обаче дипломатическите и консулските служители да ги съблюдават последователно при прилагането на разпоредбите на Споразумението.

Предвижда се насоките да бъдат актуализирани в зависимост от придобития опит от прилагането на Споразумението, като отговорността за това ще се носи от Съвместния комитет.

За да гарантират осигуряването на трайното и хармонизирано прилагане на Споразумението и в съответствие с процедурния правилник на Съвместния комитет за улесняване на издаването на визи, страните се споразумяха да осъществяват неофициални контакти в периодите между официалните заседания на Съвместния комитет с цел разрешаване на неотложните въпроси. На следващото по ред заседание на Съвместния комитет за улесняване на издаването на визи се докладва подробно относно тези въпроси и неофициалните контакти .

I. ОБЩИ ВЪПРОСИ.

1.1. Цел и приложно поле

Член 1, параграф 1 от Споразумението гласи: *„Целта на настоящото споразумение е да улесни издаването на визи на гражданите на Грузия за планиран престой за срок от не повече от 90 дни в рамките на период от 180 дни“.*

Споразумението се прилага за всички граждани на Грузия, които кандидатстват за виза за краткосрочно пребиваване, независимо от държавата, в която пребивават.

Споразумението не се прилага за лицата без гражданство, които притежават разрешение за пребиваване, издадено от Грузия. За тази категория лица се прилагат обичайните правила на достиженията на правото на ЕС в областта на визите.

Член 1, параграф 2 от Споразумението гласи: *„Ако Грузия въведе отново визови изисквания за гражданите на всички държави членки или някои категории граждани на всички държави членки, същите улеснения като предоставените съгласно настоящото споразумение на грузински граждани ще се прилагат автоматично, на основата на реципрочност, за засегнатите граждани на Съюза“.*

Считано от 1 юни 2006 г. всички граждани на ЕС и лицата без гражданство, които притежават разрешение за пребиваване, издадено от държава — членка на ЕС, са освободени от изискването за притежаване на визи, когато пътуват до Грузия за период от време, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, или за транзитно преминаване през територията на Грузия.

За да се избегне дискриминационно третиране от страна на Грузия на гражданите на една или няколко държави — членки на ЕС, или на някои категории такива граждани, в декларация, приложена към Споразумението, Европейският съюз обяви намерението си да спре прилагането на Споразумението, в случай че Грузия въведе отново задължението за виза за гражданите на една или няколко държави — членки на ЕС, или за някои категории такива граждани.

1.2. Приложно поле на Споразумението

Член 2 от Споразумението гласи:

„1. Визовите облекчения, предвидени в това споразумение, се прилагат за граждани на Грузия само дотолкова, доколкото те не са освободени от визовите изисквания съгласно законовите и подзаконовите разпоредби на Съюза или на държавите членки, настоящото споразумение или други международни споразумения.

2. Националното право на Грузия или на държавите-членки, или правото на Съюза се прилага по отношение на въпроси, които не са обхванати от настоящото споразумение, като отказ за издаване на виза, признаване на документи за пътуване, доказателство за достатъчни средства за издръжка, отказ за влизане и мерки за експулсиране“.

Без да се засяга прилагането на член 10 (в който се предвижда освобождаване от изискването за виза за притежателите на грузински дипломатически паспорти), Споразумението не засяга съществуващите разпоредби относно задълженията за издаване на визи и относно освобождаване от изискването за виза.

Така например с член 4 от Регламент № 539/2001 на Съвета¹ на държавите членки се дава възможност да освобождават от изискването за виза членовете на граждански въздушни и морски екипажи, наред с други категории лица. След привеждането в действие на асоциирането на Швейцария и Лихтенщайн към Шенгенското пространство, съответно на 13 декември 2008 г. и на 7 март 2011 г., разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн, се признават за равностойни на шенгенски визи за транзитно преминаване и краткосрочно пребиваване.

Визовият кодекс² се прилага по всички въпроси, попадащи извън приложното поле на Споразумението, като например определянето на държавата членка от Шенген, отговаряща за обработката на заявлението за виза, основанията за отказ за издаване на виза, правото на обжалване на решение за отказ или общото правило относно личното интервю с кандидата. Освен това шенгенските правила и, когато е приложимо, националното право също продължават да се прилагат по отношение на въпросите, попадащи извън приложното поле на Споразумението, като например признаването на документи за пътуване, доказателството за достатъчни средства за издръжка, отказа за влизане на територията на държавите членки и мерките за експулсиране. В това отношение е необходимо предоставянето на точна информация по тези въпроси (вж. също Съвместна декларация относно хармонизирането на информацията за процедурите за издаване на виза за краткосрочно пребиваване и документите, които се подават при кандидатстване за виза за краткосрочно пребиваване).

Дори ако предвидените в Споразумението условия са изпълнени, например документите за доказване на целта на пътуването за категориите, предвидени в член 4, са представени от кандидата за виза, издаването на виза пак може да бъде отказано, ако условията по член 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета (Кодекс на шенгенските граници³) не са изпълнени, т.е. лицето не разполага с валиден документ за пътуване, подаден е сигнал в ШИС, лицето се счита за заплаха за общественения ред, вътрешната сигурност и др.

Продължават да се прилагат други възможности за гъвкав подход при издаването на визи, разрешени във Визовия кодекс. Например многократни визи с дълъг срок на валидност, а именно до 5 години, могат да бъдат издавани на категории пътници, различни от посочените в член 5 от Споразумението, ако са изпълнени условията, предвидени във Визовия кодекс (член 24). Аналогично, разпоредбите в Кодекса, позволяващи освобождаването от визова такса или нейното намаляване, продължават да се прилагат (член 16, параграфи 5 и 6 от Визовия кодекс).

¹ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г.), последно изменен с Регламент № 1211/2010/ЕС (ОВ L 339, 22.12.2010 г.).

² Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).

1.3. Видове визи, които попадат в приложното поле на Споразумението

В член 3, буква г) от Споразумението понятието „виза“ се определя като „разрешение, издадено от държава-членка с цел транзитно преминаване или планиран престой на територията на държавите членки с продължителност от не повече от 90 дни в рамките на който и да било период от 180 дни, считано от датата на първото влизане на територията на държавите членки“.

Облекченията, предвидени в Споразумението, се отнасят както за единни визи, така и за визи с ограничена териториална валидност (ОТВ), издадени за целите на транзитно преминаване или краткосрочен престой.

1.4. Изчисляване на продължителността на престоя, разрешен с виза, и по-специално въпросът за това как да се определя шестмесечния период

С неотдавнашното изменение на Кодекса на шенгенските граници⁴ беше дадено ново определение на понятието за краткосрочен престой. Настоящото определение е следното: „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя“.

Денят на влизане ще се отчита като първи ден от престоя на територията на държавите членки, а денят на излизане ще се отчита като последен ден от престоя на територията на държавите членки. Понятието „всеки“ предполага прилагането на „нефиксиран“ референтен период от 180 дни, като се взема предвид всеки ден от престоя до последния период от 180 дни, за да се провери дали изискването за 90 дни/180 дни все още е спазено. Това означава, че липсата на непрекъснат период от 90 дни позволява нов престой до 90 дни.

Определението влезе в сила на 18 октомври 2013 г.

Пример за изчисляване на престоя въз основа на новото определение:

Лице, притежаващо многократна виза, валидна за 1 година (18.4.2010 г. — 18.4.2011 г.), влиза за първи път в страната на 19.4.2014 г. и престоява 3 дни. След това влиза отново на 18.6.2010 г. и престоява 86 дни. Каква е ситуацията към конкретни дати? Кога ще се разреши на това лице да влезе отново?

На 11.9.2010 г.: през последните 180 дни (16.3.2010 г.—11.9.2010 г.) лицето е пребивавало 3 дни (19—21.4.2010 г.) плюс 86 дни (18.6.2010 г.—11.9.2010 г.) = 89 дни = не надхвърля разрешените си срок на престой. Лицето може да остане още 1 ден.

От 16.10.2010 г. нататък: лицето може да влезе за престой от 3 допълнителни дни (на 16.10.2010 г. престоят на 19.4.2010 г. не се взема предвид (извън 180-дневния период); на 17.10.2010 г. престоят на 20.4.2010 г. не се взема предвид (извън 180-дневния период; и т.н.).

⁴ ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1.

От 15.12.2010 г. нататък: лицето може да влезе за престой от 86 допълнителни дни (на 15.12.2010 г. престоят на 18.6.2010 г. не се взема предвид (извън 180-дневния период); на 16.12.2010 г. престоят на 19.6.2010 г. не се взема предвид и т.н.).

1.5. Положение по отношение на държавите членки, присъединили към Европейския съюз през 2004 г. и 2005 г., които още не са изцяло интегрирани в Шенгенското пространство, държавите членки, които не участват в общата визова политика на ЕС, и асоциираните държави

Само България, Кипър, Румъния и Хърватия все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген. Те ще продължат да издават национални визи с валидност, ограничена до тяхната собствена национална територия. След като тези държави членки започнат да прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, те ще продължат да прилагат Споразумението.

Националното право продължава да се прилага по отношение на всички въпроси, попадащи извън приложното поле на Споразумението, до датата на пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген от тези държави членки. Считано от тази дата, шенгенските правила/националното право ще се прилагат за въпроси, които не са уредени от Споразумението.

На България, Хърватия, Кипър и Румъния е разрешено да признават разрешенията за пребиваване, визите от тип D и визите за краткосрочно пребиваване, издадени от държавите от Шенген и асоциираните държави за краткосрочен престой на тяхна територия⁵.

Съгласно член 21 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. за постепенното премахване на контрола по общите граници, всички държави от Шенген трябва да признават визите за дългосрочно пребиваване и разрешенията за пребиваване, издавани от други държави от Шенген, като валидни за краткосрочен престой на територията им. Държавите членки от Шенген приемат разрешенията за пребиваване, визите от тип D и визите за краткосрочно пребиваване, издавани от асоциираните държави за влизане и краткосрочен престой, като същото се прилага за асоциираните държави.

Споразумението не се прилага за Дания, Ирландия и Обединеното кралство, но включва съвместни декларации относно това, че е желателно сключването на двустранни споразумения за улесняване на издаването на визи между Грузия и тези държави членки.

⁵ Решение №565/2014/ЕС от 15.5.2014 г., влязло в сила на 16.6.2014 г., с което на България, Хърватия, Кипър и Румъния се разрешава да признават едностранно само тези единни визи за краткосрочно пребиваване, които са валидни за две или многократни влизания, визите за дългосрочно пребиваване и разрешенията за пребиваване, издадени от държави членки от Шенген, визите с ограничена териториална валидност, издадени от държавите членки от Шенген на притежателите на паспорти, издадени от Косово, както и националните визи и разрешения за пребиваване, издадени от Хърватия, за равностойни на националните си визи не само за целите на транзитно преминаване, но също така за планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. Считано от 14.7.2014 г., България, Хърватия, Кипър и Румъния могат да прилагат новите правила, с които се заменят Решение № 895/2006/ЕО от 14 юни 2006 г. и Решение № 582/2008 от 17 юни 2008 г.

Въпреки че Исландия, Лихтенщайн, Норвегия и Швейцария са асоциирани към Шенген, Споразумението не се прилага за тях.

1.6. Споразумението/двустранни споразумения

Член 13 от Споразумението гласи: „*Считано от влизането му в сила, настоящото споразумение има предимство пред разпоредбите на двустранни или многостранни споразумения или спогодби, сключени между отделните държави-членки и Грузия, доколкото, доколкото разпоредбите на тези споразумения или спогодби уреждат въпроси, които са предмет на настоящото споразумение*“.

Считано от датата на влизане в сила на Споразумението, разпоредбите в двустранните споразумения, които са в сила между държавите членки и Грузия, относно въпроси, които попадат в приложното поле на Споразумението, престават да се прилагат. В съответствие с правото на Съюза държавите членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да премахнат несъвместимостта между техните двустранни споразумения и Споразумението.

Ако в двустранно споразумение или договореност, сключени от държава членка с Грузия по въпроси, които не попадат в приложното поле на Споразумението, се предвижда например освобождаване на притежателите на служебни паспорти от изискването за виза, това освобождаване ще продължава да се прилага след влизането в сила на Споразумението с Европейския съюз за улесняване на издаването на визи.

Следните държави членки имат двустранни споразумения с Грузия относно освобождаването на притежателите на служебни паспорти от изискването за виза: България, Кипър, Унгария, Латвия, Румъния и Словашката република.

Освобождаването на притежателите на небиометрични служебни паспорти от изискването за виза, предоставено от дадена държава членка, се прилага само за пътувания на територията на тази държава членка, но не и за пътуване до други държави членки от Шенген.

1.7. Съвместна декларация относно хармонизирането на информацията за процедурите за издаване на виза за краткосрочно пребиваване и документите, които се подават при кандидатстване за виза за краткосрочно пребиваване

Към Споразумението е приложена съвместна декларация, в която се посочва ангажиментът на страните да предоставят съгласувана и еднаква информация на грузинските граждани относно достъпа до дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки, относно процедурите и условията за кандидатстване за визи и относно валидността на издадените визи. Тази информация е на разположение на уебсайта на делегацията на ЕС в Грузия: http://www.eeas.europa.eu/delegations/georgia/travel_eu/visa/index_en.htm.

В член 47 от Визовия кодекс е установено задължението на централните органи и консулствата на държавите — членки на ЕС, да предоставят на обществеността цялостната информация относно заявлението за издаване на виза.

От дипломатическите представителства и консулските служби се очаква да разпространят широко тази информация (на информационните табла, във вид на брошури, чрез уебсайтове и др.) и да разпространяват точна информация относно условията за издаване на визи, представителството на държавите членки в Грузия и техния списък на необходимите придружаващи документи.

1.8. Информация, предоставена от грузинските органи относно Споразумението между Европейския съюз и Грузия за улесняване на издаването на визи

С цел да се информират правилно грузинските граждани относно предимствата на Споразумението и относно дипломатическите и консулските служби на ЕС, в които могат да се подават заявления за виза, Министерството на външните работи на Грузия е създадо специален линк към уебстраница, на която може да бъде намерена посочената информация. Адресът на уебстраницата е следният:

http://mfa.gov.ge/index.php?lang_id=GEO&sec_id=95&info_id=13448

II. НАСОКИ ПО КОНКРЕТНИ РАЗПОРЕДБИ

2.1. Нови правила, които се прилагат за всички кандидати за виза

Важно: Припомня се, че посочените по-долу облекчения по отношение на визовата такса, продължителността на процедурите за обработване на заявленията за визи и удължаването на визата при изключителни обстоятелства се прилагат за всички кандидати за виза, включително например **туристите**.

2.1.1. Визова такса

Член 6, параграф 1 от Споразумението гласи:

„1. Таксата за обработка на заявленията за визи на граждани на Грузия е в размер на 35 EUR“.

Съгласно член 6, параграф 1 таксата за обработване на заявлението за виза е в размер на **35 EUR**. Тази такса се прилага за всички грузински кандидати за виза (включително туристи) и се отнася за визите за краткосрочно пребиваване, независимо от броя на влизанията в страната.

Член 6, параграф 2 от Споразумението гласи:

„2. Когато държавите членки работят с външен доставчик на услуги, е възможно заплащане на такса за допълнително обслужване. Допълнителната такса за обслужване е пропорционална на разходите, направени от външния доставчик на услуги при изпълнение на неговите задачи и не може да надхвърля 30 EUR. Съответната(ите) държава(и)-членка(и) запазва(т) възможността всички кандидати да подават заявленията директно в нейното/техните консулство(а)“.

Що се отнася до условията за сътрудничество с външни доставчици на услуги, член 43 от Визовия кодекс предоставя подробна информация относно техните задачи.

Член 6, параграф 3 от Споразумението гласи:

„3. Следните категории граждани са освободени от такси за обработка на заявление за виза:

- а) пенсионери; (Забележка: за да се възползват от освобождаването от таксата за тази категория лица, кандидатите за виза трябва да представят доказателства за положението си на пенсионер. Освобождаването е необосновано в случаите, при които целта на пътуването е доходоносна дейност.);*
- б) деца на възраст до 12 години; (Забележка: за да се възползват от освобождаването от таксата за тази категория, кандидатите за виза трябва да представят доказателства за възрастта си.);*
- в) членове на национални и регионални правителства, Конституционния и Върховния съд, ако те не са освободени от изискването за виза с настоящото*

споразумение, при изпълнение на служебните им задължения;“ (Забележка: за да се възползват от освобождаването от таксата в тази категория, кандидатите за виза трябва да представят доказателства от грузинските органи, доказващи тяхното положение);

„г) *лица с увреждания и придружаващи ги лица, ако е необходимо*“; (Забележка: за да се възползват от освобождаването от таксата, и двамата кандидати следва да представят доказателство, че попадат в тази категория.).“

За да се възползват от освобождаването от таксата в тази категория, кандидатите трябва да представят „грузинско удостоверение за лице с увреждания“ (първа или втора степен), издадено от Министерството на здравеопазването, труда и социалните въпроси на Грузия, или удостоверение, издадено от публични или частни болници и клиники. В случаите, когато увреждането на кандидатите е очевидно (незрящи лица, липса на крак), е допустима визуална констатация във визовия отдел на консулската служба. По принцип придружаващи лица не трябва да представят допълнителни документи.

В обосновани случаи заявлението може да се подаде от представител или от настойника на лицето с увреждания.

„д) *близки роднини — съпруг(а), деца (включително осиновени), родители (включително настойници), баби и дядовци, внуци — посещаващи граждани на Грузия, които са законно пребиваващи на територията на държавите членки*“;

Този параграф урежда положението на грузинските близки роднини, пътуващи до държавите членки с цел посещение на грузински граждани, законно пребиваващи в държавите членки.

„е) *членове на официални делегации, които въз основа на официална покана до Грузия трябва да участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в мероприятия, провеждани на територията на държавите членки от междуправителствени организации;*

ж) *ученици, студенти, докторанти и специализанти и придружаващи ги преподаватели, които предприемат пътувания с цел участие в обучение или образователен курс, включително в рамките на програми за обмен, както и други образователни дейности;*

з) *журналисти и акредитирани лица, които ги придружават служебно*“; (Забележка: за да се възползват от освобождаването от таксата за тази категория, кандидатите за виза трябва да представят доказателства, че са членове на професионални журналистически или медийни организации — във връзка с член 4 от Споразумението);

„и) *участници в международни спортни мероприятия и лица, които ги придружават служебно*; (Забележка: поддръжниците на спортни отбори няма да се считат за придружаващи лица.);

й) *представители на организации на гражданското общество, когато предприемат пътуване с цел участие в образователен курс, семинари, конференции, включително в рамките на програми за обмен;*

- к) *лица, участващи в научни, културни и артистични дейности, включително университетски и други програми за обмен;*
- л) *лица, които са представили документи, доказващи необходимостта от пътуването им по хуманитарни причини, включително с цел получаване на спешна медицинска помощ, и лицето, придружаващо такова лице, или с цел присъствие на погребение на близък роднина, или за посещение на близък роднина, който е сериозно болен“.*

Горепосочените категории лица са освободени от заплащането на такса. Освен това освобождаване от таксата се предоставя в съответствие с член 16, параграф 4 от Визовия кодекс.

Съгласно член 16, параграф 6 от Визовия кодекс *„[в] индивидуални случаи, когато това служи за насърчаване на културни или спортни интереси, както и интереси в областта на външната политика, политиката на развитие и други области от жизненоважен обществен интерес или по причини от хуманитарен характер размерът на визовата такса може да бъде намален или лицето да бъде освободено от заплащането ѝ“.*

Член 16, параграф 7 от Визовия кодекс предвижда, че визовата такса се събира в евро, в националната валута на третата държава, в която е подадено заявлението, или във валутата, обичайно използвана в тази трета държава, и не се възстановява освен в случаи на недопустимо заявление или в случаи, в които консулството не е компетентно.

Когато визовата такса се събира във валута, различна от евро, нейният размер се определя и редовно се преразглежда въз основа на обменния курс на еврото, определен от Европейската централна банка. Събираната такса може да бъде закръглена и в рамките на местното шенгенско сътрудничество консулствата гарантират събирането на сходни по размер такси.

С цел да се избегнат несъответствия, които могат да доведат до търсенето на по-изгодни варианти за получаване на виза (т.нар. „visa shopping“), дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки в Грузия следва да гарантират сходни визови такси за всички грузински кандидати за виза, когато таксите се събират в чуждестранна валута.

На грузинските кандидати за виза се предоставя разписка за платена визова такса в съответствие с член 16, параграф 8 от Визовия кодекс.

2.1.2. Продължителност на процедурите за обработване на заявленията за визи

Член 7 от Споразумението гласи:

„1. Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки вземат решение относно искането за издаване на виза в рамките на 10 календарни дни от датата на получаване на заявлението и документите, необходими за издаване на виза.

2. *Срокът за вземане на решение по заявлението за виза може да бъде продължен до 30 календарни дни в отделни случаи, и по-специално когато е необходимо по-внимателно проучване на заявлението.*

3. *Срокът за вземане на решение относно заявлението за виза може да бъде съкратен до 2 работни дни или по-малко в спешни случаи“.*

Решение по заявлението за издаване на виза се взема по принцип в рамките на 10 календарни дни от датата на подаване на заявление за виза, което е допустимо.

Този срок може да бъде удължен до 30 дни, когато е необходимо по-внимателно проучване, например за консултации с централните органи.

Всички тези срокове започват да текат само когато досието за кандидатстване е пълно, т.е. считано от датата на получаване на заявлението за виза и придружаващите документи.

За дипломатическите представителства и консулските служби, които имат система за насрочване на срещи, срокът за получаване на среща не се отчита като част от времето за обработване. По този въпрос, както и относно другите практически условия за подаване на заявление за виза, се прилагат общите правила, предвидени във Визовия кодекс (член 9). По специално, ако се изисква уговорена среща за подаване на заявление, срещата по правило се провежда в срок от две седмици от датата, на която е поискана.

При определянето на срещата трябва да се взема предвид евентуалната спешност, заявена от кандидата за виза. Решението за съкращаване на срока за вземане на решение по заявлението за виза съгласно посоченото в член 7, параграф 3 се взема от длъжностното лице на консулството.

Съгласно Наръчника за обработване на заявления за издаване на визи и промяна в издадени визи (част 2, точка 3.2.2), капацитетът на консулските служби на държавите членки в Грузия за обработване на заявленията за издаване на визи следва да бъде съобразен с нуждите, така че да се спазва срокът от две седмици за провеждането на среща, установен във Визовия кодекс, включително по време на сезоните на пиково подаване на заявления.

В надлежно обосновани спешни случаи (когато заявлението за визата не е било възможно да бъде подадено по-рано поради причини, които кандидатът не е могъл да предвиди), следва (вж. член 9, параграф 3 от Визовия кодекс) незабавно да бъде даден час за среща или да бъде разрешен пряк достъп за подаване на заявлението.

Освен това дадено консулство може да реши да установи „ускорена процедура“ за подаването на заявления, за да приеме определени категории кандидати.

2.1.3. Удължаване на срока на виза при извънредни обстоятелства

Член 9 от Споразумението гласи:

„Срокът на валидност на издадена виза и/или продължителността на престоя, посочен в издадена виза на гражданин на Грузия, се удължава, ако компетентният

орган на държавата-членка счете, че титулярят на визата е представил доказателство за непреодолима сила или за причини от хуманитарен характер, които го възпрепятстват да напусне територията на държавите членки преди изтичането на срока на валидност или на разрешената с визата продължителност на престоя. Удължаването се извършва безплатно“.

По отношение на възможността за удължаване на срока на валидност на визата в случаи на основателни лични причини, когато притежателят на визата няма възможност да напусне територията на държавата членка до датата, посочена на визовия стикер, се прилагат разпоредбите на Визовия кодекс (член 33), при условие че те са съвместими със Споразумението. Съгласно Споразумението обаче удължаването на срока на визата в случай на *непреодолима сила или поради хуманитарни причини* се извършва безплатно.

2.2. Нови правила, които се прилагат за някои категории кандидати за виза

2.2.1. Документи за доказване на целта на пътуването

За всички категории лица, изброени в член 4, параграф 1 от Споразумението, се изискват само посочените документи за доказване на целта на пътуването. Както се посочва в член 4, параграф 3, не се изисква друга обосновка, покана или потвърждение във връзка с целта на пътуването. Това не означава обаче освобождаване от общото изискване за лично явяване за подаването на заявлението за виза и придружаващите документи относно средствата за издръжка, като това изискване остава незасегнато.

Ако в отделни случаи продължава да има съмнение относно автентичността на документа, доказващ целта на пътуването, кандидатът за виза може да бъде поканен на допълнително задълбочено интервю в посолството/консулството, при което може да му бъдат зададени въпроси относно действителната цел на посещенията или намерението му да се върне — вж. член 21, параграф 8 от Визовия кодекс. В такива отделни случаи кандидатът за виза може да представи допълнителни документи или такива може да бъдат поискани по изключение от длъжностното лице на консулството. Съвместният комитет ще следи отблизо този въпрос.

За категориите лица, които не са посочени в член 4, параграф 1 от Споразумението (например туристите), продължават да се прилагат общите правила по отношение на документите, доказващи целта на пътуването. Същото се отнася за документите относно съгласието на родителите за пътуване на деца под 18 години.

Шенгенските правила или националното право се прилагат по отношение на въпросите, които не са уредени от разпоредбите на Споразумението, като например признаването на документите за пътуване, гаранциите по отношение на връщането и наличието на достатъчни средства за издръжка.

По принцип оригиналът на искането или удостоверение, изисквано съгласно член 4, параграф 1 от Споразумението, се подава заедно със заявлението за издаване на виза. Консулството обаче може да започне да обработва заявлението за издаване на виза, като използва факсимиле или фотокопия на искането или удостоверение. Въпреки това консулството може да поиска оригиналния документ в случай на първо заявление и задължително ще го изисква в отделни случаи, при които са налице съмнения.

Член 4 — Документи за доказване на целта на пътуването

„1. За следните категории граждани на Грузия са достатъчни следните документи за обосноваване на целта на пътуване до другата страна:

а) за близки роднини – съпруг(а), деца (включително осиновени), родители (включително настойници/попечители), баби и дядовци, внуци – посещаващи граждани на Грузия, които пребивават законно на територията на държавите членки:

– писмено искане от лицето домакин;“.

Тази буква урежда положението на грузинските близки роднини, пътуващи до държавите членки с цел посещение на грузински граждани, законно пребиваващи в държавите членки. Това облекчение не се прилага за граждани на ЕС, живеещи в ЕС, които канят грузински роднини.

Автентичността на подписа на лицето, което отправя поканата, трябва да бъде доказана от компетентния орган в съответствие с националното законодателство на държавата на пребиваване.

Необходимо е също така да се докажат законното пребиваване на лицето, което отправя поканата, и семейната връзка — например чрез прилагане към писменото искане, отправено от лицето домакин, на копия от документи, обясняващи неговия статут, като фотокопие на разрешението за пребиваване, и потвърждаващи семейните връзки.

Тази разпоредба се прилага и за роднините на служителите, работещи в дипломатически мисии и консулски служби, които пътуват, за да посетят роднини за период до 90 дни на територията на държавите членки, без обаче да е необходимо доказване на законно пребиваване и на семейни връзки.

„б) за членове на официални делегации, които въз основа на официална покана до Грузия участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в мероприятия, провеждани на територията на държавите членки от междуправителствени организации:

– писмо, издадено от орган на Грузия, потвърждаващо, че кандидатът е член на делегацията, която пътува до територията на държавите членки, за да участва в посочените мероприятия, придружено от копие на официалната покана;“

Името на кандидата трябва да бъде посочено в писмото, издадено от компетентния орган, потвърждаващо, че лицето е част от делегацията, която пътува до територията на другата държава, за да участва в официалната среща. Името на кандидата не е нужно задължително да бъде посочено и в официалната покана за участие в заседанието, въпреки че това може да бъде направено, когато официалната покана е адресирана до конкретно лице.

Тази разпоредба се прилага за членовете на официални делегации, независимо от това какъв паспорт притежават (служебен или обикновен паспорт).

„в) за ученици, студенти, докторанти и специализанти и придружаващи ги преподаватели, които предприемат пътувания с цел обучение или образователна подготовка, включително в рамките на програми за обмен, както и други училищни дейности:

- писмено искане или удостоверение за записване от приемащия университет, колеж или училище, или студентска карта или удостоверение за курсовете, които лицето ще посещава;“

Студентската карта се приема като доказателство във връзка с целта на пътуването само ако е издадена от приемащия университет, колеж или училище, където ще бъдат провеждани учебните занятия или образователната подготовка.

„г) за лица, които пътуват по медицински причини, и необходимите придружаващи лица:

- официален документ от здравното заведение, потвърждаващ необходимостта от медицинско обслужване в това заведение, необходимостта от придружител и доказателство за достатъчни финансови средства за заплащане на лечението;“

Представя се официалният документ от здравното заведение, потвърждаващ трите елемента (необходимостта от медицинско обслужване в това заведение, необходимостта от придружител и доказателството за достатъчни финансови средства за заплащане на лечението).

„д) за журналисти и акредитирани лица, които ги придружават служебно:

- удостоверение или друг документ, издаден от професионална организация, доказващ, че съответното лице е признат журналист или придружаващо лице в служебното си качество, и документ, издаден от неговия работодател, в който се посочва, че целта на пътуването е осъществяване на журналистическа дейност или подпомагането на такава дейност;“

Тази категория не обхваща журналистите на свободна практика и техните асистенти.

Трябва да се представят удостоверението или документът, доказващ, че кандидатът е професионален журналист или *придружаващо лице в служебното си качество*, и оригиналният документ, издаден от неговия работодател, в който се посочва, че целта на пътуването е осъществяване на журналистическа дейност или подпомагането на такава дейност.

В момента в Грузия не съществуват професионални медийни сдружения, центрове, институции, съюзи или други подобни организации, които да представляват интереса на група журналисти или на придружаващите ги лица в служебното им качество и които да могат да издават удостоверения, доказващи, че въпросното лице е професионален журналист или придружаващо лице в служебното си качество в конкретна област. До създаването на такива организации консулствата могат да приемат удостоверение от работодателя и акредитация на журналисти в една от държавите членки.

„е) за участници в международни спортни мероприятия и лицата, които ги придружават служебно:

- писмено искане от приемащата организация, компетентни органи, национални спортни федерации или национални олимпийски комитети на държавите членки;“.

Списъкът с придружаващите лица при международни спортни мероприятия е ограничен до лицата, придружаващи спортиста служебно: треньори, масажисти, мениджъри, медицински персонал и ръководители на спортни клубове. Ето защо поддръжниците на спортни отбори няма да се считат за придружаващи лица.

„ж) за бизнесмени и представители на стопански организации:

- писмено искане от домакина — юридическо лице или дружество, организация или офис или клон на такова юридическо лице или дружество, държавни или местни власти на държавите членки или организационни комитети на търговско-промишлени изложения, конференции и симпозиуми, провеждани на територията на държавите членки, заверено от Държавната регистрационна камара на Грузия;“.

Националната агенция по вписванията издава документ, потвърждаващ съществуването на стопанските организации.

„з) упражняващи свободни професии, участващи в международни изложби, конференции, симпозиуми, семинари и други подобни събития, провеждани на територията на държавите членки:

- писмено искане от организацията домакин, потвърждаващо, че съответното лице е участник в проявата;“.

и) за представители на организации на гражданското общество, когато предприемат пътуване с цел участие в образователен курс, семинари, конференции, включително в рамките на програми за обмен:

- писмено искане, издадено от организацията домакин, потвърждение, че лицето представлява организация на гражданското общество и удостоверение за учредяване на такава организация от съответния регистър, издадено от държавен орган в съответствие с националното законодателство;“.

Трябва да бъде представен документ от организацията на гражданското общество, потвърждаващ, че кандидатът представлява тази организация.

Компетентният грузински държавен орган, който издава удостоверението за учредяване на организация на гражданското общество, е Националната агенция по вписванията.

Удостоверенията за учредяване на организации на гражданското общество се вписват в регистъра на Националната агенция по вписванията. Министерството на правосъдието и Националната агенция по вписванията работят заедно с местните органи за създаването на електронна база данни за НПО, която след нейното създаване ще бъде

достъпна посредством уебсайта на Министерството на правосъдието:
<https://enreg.reestri.gov.ge/main.php>.

Членовете на организации на гражданското общество в това им качество не попадат в приложното поле на Споразумението.

„й) за лица, участващи в научни, културни и артистични дейности, включително университетски програми и други програми за обмен:

– писмено искане от организацията домакин за участие в тези дейности;“

к) за шофьори, извършващи международен превоз на товари и на пътници до територията на държавите членки с превозни средства, регистрирани в Грузия:

– писмено искане от националното сдружение или асоциация на превозвачите на Грузия, които осъществяват превоз по международните пътища, в което се посочват целта, продължителността и честотата на пътуванията;“.

В момента в Грузия съществуват две национални асоциации на превозвачите, компетентни да предоставят писмени искания на професионални шофьори: Грузинската асоциация на международните автомобилни превозвачи (GIRCA) и Грузинската асоциация на автомобилните превозвачи на пътници (GACPR). Превозвачи, които не са членове на никоя от посочените по-горе асоциации, могат да представят искане, издадено от Агенцията по сухопътния транспорт към Министерство на икономиката и устойчивото развитие на Грузия; когато става въпрос за известни превозвачи, консулствата могат да приемат писмено искане от грузинския превозвач или транспортна компания, работодател на шофьора. В искането се посочват целта, продължителността и честотата на пътуванията.

„л) за участници в официални програми за обмен, организирани от побратимени градове:

– писмено искане от началника на администрацията/кмета на тези градове или от общинските власти;“

Началникът на администрацията/кметът на града или на друго населено място, компетентен да отправи писменото искане, е началникът на администрацията/кметът на града домакин или на друго населено място, където ще се проведе дейността на побратимените градове/населени места. Тази категория обхваща само официално побратимените градове/населени места.

„м) за посещение на военни и граждански гробища:

– официален документ, потвърждаващ съществуването и поддържането на гроба, както и семейната или друга родствена връзка между кандидата и покойника;“

В Споразумението не се уточнява дали горепосоченият официален документ следва да бъде издаден от органите на държавата, в която се намира гробището, или от тези на държавата, в която пребивава лицето, което иска да посети гробището. Следва да се

приеме, че такъв официален документ може да се издава от компетентните органи и на двете държави.

Трябва да се представи горепосоченият официален документ, потвърждаващ съществуването и поддържането на гроба, както и семейната или друга родствена връзка между кандидата и покойника.

Важно: Със Споразумението не се въвеждат нови правила за отговорност на физическите или юридическите лица, отправящи писмените искания. В случай на неправомерно изготвяне на такива искания се прилага съответното право на ЕС/национално право.

2.2.2. Издаване на многократни визи

В случаите, в които кандидатът за виза трябва да пътува често или редовно до територията на държавите членки, се издават визи за краткосрочно пребиваване за няколко посещения, при условие че общата продължителност на тези посещения не надвишава 90 дни в рамките на период от 180 дни.

Член 5 от Споразумението гласи:

„1. *Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки издават многократни визи със срок на валидност до пет години на следните категории граждани:*

- а) съпрузи, деца (включително осиновени), които са на възраст до 21 години или са на издръжка, родители, посещаващи граждани на Грузия, които са законно пребиваващи на територията на държавите членки, със срок на валидност, ограничен до срока на валидност на разрешението им за законно пребиваване;*
- б) членове на национални и регионални правителства, Конституционния и Върховния съд, ако те не са освободени от изискването за виза с настоящото споразумение, при изпълнение на служебните им задължения, със срок на валидност, ограничен до срока на техния мандат, ако той е по-кратък от пет години;*
- в) постоянни членове на официални делегации, които въз основа на официална покана до Грузия трябва редовно да участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в мероприятия, провеждани на територията на държавите членки от междуправителствени организации“.*

За тези категории лица, като се вземе предвид техният професионален статус или семейната им връзка с гражданин на Грузия, пребиваващ законно на територията на държавите членки, съществуват основания да им бъде предоставена многократна виза със срок на валидност до пет години, или виза, чиято валидност е ограничена до мандата или до тяхното законно пребиваване, ако те са за по-малко от 5 години.

Лицата, попадащи в обхвата на член 5, параграф 1, буква а) от Споразумението, трябва да представят доказателство за законното пребиваване на лицето, което отправя поканата.

За лицата, попадащи в обхвата на член 5, параграф 1, буква б), следва да се представи потвърждение за професионалния им статус и продължителността на техния мандат.

Тази разпоредба не се прилага по отношение на лица, попадащи в обхвата на член 5, параграф 1, буква б) от Споразумението, ако те са освободени от изискването за виза съгласно Споразумението, т.е. ако притежават дипломатически или служебен паспорт.

Лицата, попадащи в обхвата на член 5, параграф 1, буква в) от Споразумението, трябва да представят доказателство за постоянния си статус като членове на делегация и за необходимостта редовно да участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен.

„2. Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки издават многократни визи със срок на валидност до една година на следните категории лица, при условие че през предходната година те са получили най-малко една виза, която са използвали в съответствие със законодателството за влизане и престой на посещаваната държава-членка, и че съществуват основания за искане на многократна виза:

- а) членовете на официални делегации, които въз основа на официална покана до Грузия трябва редовно да участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в мероприятия, провеждани на територията на държавите членки от междуправителствени организации;
- б) представители на организации на гражданското общество, които предприемат редовни пътувания с цел участие в образователен курс, семинари, конференции, включително в рамките на програми за обмен;
- в) представители на либерални професии, участващи в международни изложения, конференции, симпозиуми, семинари и други подобни мероприятия, които пътуват редовно до държавите членки;
- г) лица, участващи в научни, културни и художествени дейности, включително университетски и други програми за обмен, които редовно пътуват до държавите членки;
- д) студенти, докторанти и специализанти, които редовно пътуват с цел участие в обучение или образователен курс, включително в рамките на програми за обмен;
- е) участници в официални програми за обмен, организирани от побратимени градове или общински органи;
- ж) лица, които се нуждаят от редовни посещения по медицински причини, и необходимите придружаващи лица;
- з) журналисти и акредитирани лица, които ги придружават служебно;

- и) *бизнесмени и представители на стопански организации, които пътуват редовно до държавите членки;*
- й) *участници в международни спортни мероприятия и лица, които ги придружават служебно;*
- к) *шофьори, извършващи международен превоз на товари и на пътници до територията на държавите членки с превозни средства, регистрирани в Грузия.*

3. *Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки издават многократни визи със срок на валидност от най-малко две години и най-много пет години на категориите лица, посочени в параграф 2 от настоящия член, при условие че през предходните две години те са използвали едногодишната многократна виза в съответствие със законодателството за влизане и престой на приемащата държава-членка и че основанията за искане на многократна виза все още са валидни.*

4. *Общият период на пребиваване на територията на държавите членки за лицата, посочени в параграфи 1—3 от настоящия член, не трябва да надвишава 90 дни в рамките на период от 180 дни.*

По принцип многократни визи със срок на валидност една година се издават на горепосочените категории лица, ако през предходната година (12 месеца) кандидатът за виза е получил поне една виза и я е използвал, спазвайки правната уредба за влизане и пребиваване на държавата/държавите, която/които е посетил (например лицето не е пресрочило позволения престой), и ако са налице основания за кандидатстване за многократна виза. В случаите, когато няма основания за издаването на виза, валидна за една година (например, ако продължителността на програмата за обмен е по-кратка от една година или на лицето не се налага да пътува през цялата година), валидността на визата ще бъде по-кратка от една година, при условие че са изпълнени другите изисквания за издаване на виза.

Многократни визи със срок на валидност от 2 до 5 години ще се издават на категориите лица, посочени в член 5, параграф 2 от Споразумението, при условие че през предходните две години (24 месеца) лицата са използвали своите две едногодишни многократни визи при спазване на законодателството за влизане и пребиваване на територията(ите) на посетената(ите) държава(и), както и че причините за кандидатстването за многократна виза са все още валидни. Трябва да се отбележи, че виза със срок на валидност от 2 до 5 години се издава единствено ако през предходните две години на кандидата за виза са били издадени 2 визи, валидни за една година, а не с по-кратка продължителност, и ако той/тя е използвал(а) тези визи в съответствие със законите за влизане и престой на територията(ите) на посетената(ите) държава(и). Дипломатическите представителства и консулските служби определят срока на валидност на тези визи — т.е. от 2 до 5 години — въз основа на преценката на всяко заявление за виза.

Що се отнася до определянето на критериите по член 5, параграф 2 от Споразумението: „при условие че ... съществуват основания за искане на многократна виза“, и член 5, параграф 3 от Споразумението: „при условие че ... основанията за искане на многократна виза все още са валидни“, се прилагат критериите, посочени във Визовия

кодекс за издаване на многократни визи: т.е. че лицето доказва необходимостта да пътува често до една или няколко държави членки, например за делови цели.

Не съществува задължение за издаване на многократна виза, ако кандидатът не е използвал предишна издадена му виза.

2.2.3. Притежатели на дипломатически паспорти

Член 10 от Споразумението гласи:

„1. Гражданите на Грузия, които притежават валидни дипломатически паспорти, могат да влизат, излизат и да преминават транзитно през територията на държавите членки, без да имат визи.

2. Лицата, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да остават на територията на държавите членки за срок не по-дълъг от 90 дни в рамките на период от 180 дни“.

Процедурите, свързани с командироването на дипломати в държавите членки, не се уреждат от Споразумението. В тези случаи се прилага обичайната процедура по акредитация.

III. СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА СИГУРНОСТТА НА ДОКУМЕНТИТЕ

В съвместна декларация, приложена към Споразумението, страните се договарят, че Съвместният комитет, създаден съгласно член 12 от Споразумението, следва да оценява въздействието на нивото на сигурност на съответните документи за пътуване върху действието на Споразумението. За тази цел страните се договарят редовно да се информират взаимно относно мерките, предприети с цел да се избегне умножаването на документите за пътуване, развитието на техническите аспекти на сигурността на документите за пътуване, както и във връзка с процеса на персонализиране на издаването на документи за пътуване.

IV. СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ

С цел да се даде възможност на Съвместния комитет, създаден със Споразумението, да осъществява ефективен мониторинг на прилагането на Споразумението, дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки следва да представят статистически данни на Комисията на всеки шест месеца, по-специално, доколкото е възможно, и с посочване по месеци на:

броя на издадените многократни визи;

броя на визите, издадени без такса.

V. ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ОТНОСНО ОБЛЕКЧЕНИЯТА ЗА ЧЛЕНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТА

Въпреки че Споразумението не съдържа правно обвързващи права и задължения за улесняване на движението на по-голям брой грузински граждани, които са членове на семейства на граждани на Грузия, които пребивават законно на територията на държавите членки, Европейският съюз отбелязва предложението на Грузия да се даде по-широко определение на понятието „членове на семейството“, които се ползват от визови облекчения, както и значението, което Грузия придава на опростяване на придвижването на тази категория лица.

Ето защо, с цел да се улесни мобилността на по-голям брой лица, които имат семейни връзки (по-специално сестри и братя и техните деца) с граждани на Грузия, които са законно пребиваващи на територията на държавите членки, в декларация, приложена към Споразумението, консулските служби на държавите членки се приканват да се възползват в пълна степен от съществуващите възможности в достиженията на правото на Съюза за улесняване на издаването на визи на тази категория лица, включително по-специално опростяване на документите, изисквани от кандидатите като доказателства, освобождаване от такси за обработка и където е уместно, издаване на визи за многократно влизане.

.....